

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3318/2545

บริษัทพี. แคมป์ดอล จำกัด

ลูกหนี้ผู้ร้อง

ขอ

ธนาคารไทยธนาคาร จำกัด

เจ้าหนี้

(มหาชน)

ป.พ.พ. มาตรา 150, 698, 1119

พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/10, 90/42, 90/42 ทวิ, 90/42 ตริ, 90/46, 90/58, 90/60

กฎหมายล้มละลายกำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติพิเศษยอมรับมาแล้ว ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/46 จะต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลอีกชั้นหนึ่ง โดยในมาตรา 90/58 ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนเมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42 ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตริ และในกรณีที่ยอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา 90/46(2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า ด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้ นั้นจะให้ความยินยอมและเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาใช้ดุลพินิจในการให้ความเห็นชอบด้วยแผน ศาลจึงมีอำนาจที่จะตรวจสอบในเนื้อหาของแผนฟื้นฟูกิจการแล้วนำมาพิจารณาว่าจะ ให้ความเห็นชอบด้วยแผนหรือไม่

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/42 ตรี บัญญัติว่า "สิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน" การที่จะพิจารณาว่า เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้อย่างเท่าเทียมกันหรือไม่ จึงต้องพิจารณาเฉพาะบรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลายที่ถูกจัดไว้ในกลุ่มเดียวกัน

ตามแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้จัดกลุ่มเจ้าหนี้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เจ้าหนี้มีประกัน กลุ่มที่ 2 เจ้าหนี้ไม่มีประกันประเภทสถาบันการเงิน และกลุ่มที่ 3 เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่มีใช้สถาบันการเงินการที่แผนฟื้นฟูกิจการระบุว่า ธนาคาร ก. เจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 และเป็นเจ้าหนี้มีประกันเพียงรายเดียวได้รับการเสนอชำระหนี้ด้วยการโอนหุ้นบริษัท ส. จำนวน 10,000,000 หุ้น ที่จำนำไว้เป็นหลักประกันในราคาหุ้นละ 5 บาท เพื่อชำระหนี้กับได้รับชำระเป็นเงินสดอีก 2,179,510.55 บาท ส่วนเจ้าหนี้ผู้คัดค้านเป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 เจ้าหนี้ไม่มีประกันประเภทสถาบันการเงิน ซึ่งมีธนาคาร น. รวมอยู่ด้วยได้รับการแปลงหนี้เป็นทุน โดยการแปลงหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยเป็นหุ้นสามัญของลูกหนี้ในราคาหุ้นละ 40 บาท แม้ในแผนฟื้นฟูกิจการจะเสนอชำระหนี้แก่เจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 ต่างกับเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 ก็ เป็นกรณีที่ผู้ทำแผนสามารถกำหนดได้เพราะเป็นเจ้าหนี้ต่างกลุ่มกันเมื่อแผน ฟื้นฟูกิจการได้กำหนดให้สิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ได้รับการ ปฏิบัติเท่าเทียมกันแล้ว จึงถือว่าแผนฟื้นฟูกิจการได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการชำระหนี้เป็นไปตามมาตรา 90/58(2) ประกอบด้วยมาตรา 90/42 ตรี แล้ว

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/42 วรรคท้าย มิให้นำมาตรา 1119 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้โดยมาตรา 1119 วรรคสอง บัญญัติว่า "ในการใช้เงินเป็นค่าหุ้นนั้น ผู้ถือหุ้นจะหักหนี้กับบริษัทหาได้ไม่" ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวห้ามหักหนี้กับค่าหุ้นของบริษัทจึงไม่สามารถแปลงหนี้เป็นทุนได้ ดังนั้น เมื่อในการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการมีบทบัญญัติยกเว้นบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนนี้ ผู้ทำแผนจึงสามารถทำแผนเพิ่มทุน โดยการแปลงหนี้มาเป็นทุน ซึ่งทำให้ทุนจดทะเบียนของลูกหนี้เพิ่มมากขึ้น โดยเจ้าหนี้ที่แปลงหนี้เป็นทุนจะเป็นผู้ถือหุ้นที่เพิ่มขึ้นในสัดส่วนหนี้ของตน สถานะของเจ้าหนี้ย่อมเปลี่ยนจากเจ้าหนี้มาเป็นผู้ร่วมลงทุนกับผู้ถือหุ้นเดิม การที่ผู้ทำแผนจัดทำแผนกำหนดวิธีการชำระหนี้โดยการแปลงหนี้เป็นทุน จึงเป็นวิธีการที่สามารถกระทำได้

ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/60 วรรคสอง คำสั่งเห็นชอบด้วยแผนมีผลเฉพาะตัวลูกหนี้เท่านั้นที่จะหลุดพ้นจากหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน

แล้วมาผูกพันตามหนี้ที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการ ส่วนบุคคลอื่นซึ่งต้องร่วมรับผิดชอบกับลูกหนี้ จะต้องรับผิดชอบอีกเช่นไร ต้องเป็นไปตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งว่าด้วยความรับผิดชอบของบุคคลในทางแพ่ง

ตามแผนฟื้นฟูกิจการระบุว่า ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว และปรากฏว่า ในการดำเนินการเพื่อแปลงหนี้เป็นทุนตามข้อตกลงเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ ทำให้ราคาตลาดที่แท้จริงของหุ้นของลูกหนี้จากการเพิ่มทุนมีราคาน้อยกว่าราคา ที่ตีไว้เพื่อการแปลงหนี้เป็นทุนตามอัตราส่วนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ค้าง จำนวนหนี้ที่เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้อันจะมีผลให้หนี้ระงับย่อมมีจำนวนเท่า กับราคาตลาดที่แท้จริงของหุ้นอันเจ้าหนี้ได้รับโอน ไว้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ จากเหตุดังกล่าวย่อมมีผลเท่ากับมีการชำระหนี้บางส่วนด้วยหุ้นแล้วให้เจ้า หนี้ไม่คิดใจเรียกร้องหนี้ส่วนที่เหลือจากลูกหนี้ อีก ในส่วนตัวลูกหนี้อย่อมได้รับการปลดเปลื้องความรับผิดชอบในหนี้ส่วนที่ขาด โดยผล ของกฎหมายฟื้นฟูกิจการ แต่ในส่วนผู้ค้ำประกันจะหลุดพ้นความรับผิดชอบต่อเมื่อนั้นได้ระงับสิ้นไป ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 698 เมื่อหนี้ส่วนของผู้ค้ำประกันระงับเพียงบางส่วน การที่แผนฟื้นฟูกิจการกำหนดให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นความรับผิดชอบไปเสียทีเดียวย่อมเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483มาตรา 90/60 วรรคสอง อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 แต่เมื่อรายการดังกล่าวมิใช่รายการสำคัญและพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ได้บัญญัติเรื่องนี้ไว้แล้วตามมาตรา 90/60 วรรคสอง จึงไม่กระทบถึงความสมบูรณ์ของแผนย่อมถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/42 ประกอบมาตรา 90/58 วรรคสอง

ในรายการสรุปและวิเคราะห์แผนฟื้นฟูกิจการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ระบุ ว่าในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายเจ้าหนี้ไม่มีประกันจะไม่ได้ รับชำระหนี้จากลูกหนี้เลย ในขณะที่ในการฟื้นฟูกิจการนั้นเจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้โดยการแปลงหนี้เป็น ทุน ทำให้เจ้าหนี้เข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทลูกหนี้ ถือว่าเจ้าหนี้ได้รับหุ้นอันเป็นสังหาริมทรัพย์อันสามารถหาราคาที่แท้จริง ได้ และเมื่อมีการฟื้นฟูกิจการทำให้กิจการของลูกหนี้ดำเนินการต่อไป เจ้าหนี้จึงน่าจะมีโอกาสได้รับเงินปันผลจากการเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวด้วย ส่วนหนี้ในส่วนที่ขาดภายหลังจากการหักด้วยราคาหุ้นที่แท้จริงแล้ว เจ้าหนี้ก็ย่อมมีสิทธิเรียกจากผู้ค้ำประกันได้ตามสิทธิที่มีอยู่ หากดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ ศาล

มีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายขอด้วยพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58(3) แล้ว

ในการขอฟื้นฟูกิจการนั้นกฎหมายได้กำหนดลำดับขั้นตอนการดำเนินกระบวนการพิจารณาในแต่ละช่วงไว้อย่างชัดเจน ปัญหาตามอุทธรณ์ของเจ้าหนี้ที่ว่ามีเหตุอันสมควรและไม่มีช่องทางให้ฟื้นฟู กิจการเป็นปัญหาในชั้นพิจารณาคำร้องขอฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/10 อันเป็นกระบวนการพิจารณาก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแต่เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และคำสั่งดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว จนกระทั่งมีการทำแผนและแผนนั้นได้รับการยอมรับจากที่ประชุมเจ้าหนี้ถึงชั้นพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการของศาลกรณีจึงเป็นการล่วงเลยขั้นตอนที่จะยกเหตุดังกล่าวขึ้นคัดค้านแล้ว ศาลฎีกาจึงไม่วินิจฉัยให้

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และตั้งให้บริษัทพี. แคมป์ทอล แพลนเนอร์ จำกัด เป็นผู้ทำแผน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่า ในการประชุมเจ้าหนี้เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2543 เพื่อปรึกษาว่าจะยอมรับแผนหรือไม่ หรือจะแก้ไขอย่างไร ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแผนที่ได้มีการแก้ไขแล้วตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/46 ขอให้ศาลนัดพิจารณาแผน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้แจ้งกำหนดนัดพิจารณาแผนให้ผู้ทำแผน ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบโดยชอบแล้วตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/56

เจ้าหนี้อื่นคัดค้านว่า การโอนหุ้นหลักประกันชำระหนี้ให้แก่ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นเจ้าหนี้บริมสิทธิ และชำระเงินสดเพิ่มอีกจำนวน 2,179,510.55บาท ตามแผนฟื้นฟูกิจการนั้น ไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหนี้อื่นเนื่องจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัทสินบัวหลวง จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นหุ้นหลักประกัน จึงไม่ทำให้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด

(มหาชน) เสียหายหรือมีส่วนต้องสูญเสียแต่อย่างใด ไม่มีความจำเป็นที่ลูกหนี้จะต้องเสนอชำระ
เงินสดเพิ่มเติมให้เจ้าหนี้รายนี้ อีกทั้งเงินสดจำนวนดังกล่าวจะนำมาจากไหนอย่างไรไม่ปรากฏ
ตามงบดุลของลูกหนี้ ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2543 ไม่ปรากฏว่าลูกหนี้มีเงินสดจำนวนดังกล่าวหาก
ลูกหนี้มีความสามารถชำระหนี้ดังกล่าวได้ ก็ควรจะนำเงินจำนวนดังกล่าวชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้
ไม่มีประกันมากกว่าธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รับชำระหนี้จากหลักประกันไปแล้ว
ในขณะที่เจ้าหนี้ไม่มีประกันไม่ได้รับชำระหนี้ใด ๆ เลย ในส่วนเจ้าหนี้ไม่มีประกันซึ่งตามแผน
ฟื้นฟูกิจการเสนอให้แปลงหนี้เป็นทุนนั้น ลูกหนี้มีหนี้สินเป็นจำนวนมากตามงบดุลของลูกหนี้ มี
ทุนจดทะเบียน 50,000,000 บาท แต่มีการขาดทุนสะสมถึง 177,133,959.62 บาท หุ้นของลูกหนี้
จึงไม่มีมูลค่า ฉะนั้น การให้แปลงหนี้เป็นทุนโดยตราค่าหุ้นสามัญตามที่จดทะเบียนไว้ในราคา
มูลค่า หุ้นละ 10 บาท มาตราค่าชำระหนี้ในราคาหุ้นละ 40 บาท จึงเสมือนหนึ่งว่าลูกหนี้ยก
บริษัทที่ขาดทุนอย่างมหาศาลให้เจ้าหนี้การใช้ สิทธิของลูกหนี้โดยการแปลงหนี้เป็นทุนซึ่งมีแต่
ขาดทุนสะสมนั้นจึงเป็นการใช้ สิทธิโดยไม่สุจริต ธุรกิจของลูกหนี้เป็นธุรกิจการให้คำปรึกษา
หากธุรกิจของลูกหนี้เองยังประสบภาวะขาดทุนจนเกินทุนจดทะเบียนแล้วกิจการของ ลูกหนี้
ทั่วไปก็มีแต่ขาดทุนอย่างเดียวและไม่มีทางจะกลับฟื้นตัวได้ จึงไม่มีเหตุผลอันควรและไม่มี
ช่องทางในการฟื้นฟูกิจการ ฉะนั้นหากมีการยอมรับ แผนดังกล่าวเจ้าหนี้ไม่มีประกันก็จะไม่ได้
รับชำระหนี้แต่อย่างใดไม่ว่า ปัจจุบันหรือในอนาคต นอกจากนี้แผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวยังทำ
ให้เจ้าหนี้เสียสิทธิที่ควรจะได้รับ จากหลักประกันที่มีอยู่ในปัจจุบันไปด้วย ซึ่งไม่เป็นการ
ยุติธรรมอย่างยิ่งแผนของลูกหนี้ตามที่เสนอมานั้นไม่ได้ทำให้ เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้มากกว่า
กรณีลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการล้มละลายแต่อย่างใด และเป็นประโยชน์เฉพาะแก่เจ้าหนี้มีประกัน
เท่านั้น หากศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายกลับจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหนี้ส่วนใหญ่
มากกว่าเนื่องจากการรวบรวมสินทรัพย์ตามความเป็นจริงออกขายทอดตลาด แล้ว จะมี
มูลค่ามากกว่าที่ลูกหนี้ได้แสดงไว้ในงบดุล และสามารถชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายได้ ใน
จำนวนที่มากกว่าและในระยะเวลารวดเร็วกว่าที่ปรากฏในแผนดังที่ได้ประมาณการไว้หาก
ได้รับชำระหนี้ในคดีล้มละลายไม่ครบถ้วน เจ้าหนี้ยังสามารถไล่เบี้ยจากผู้ค้ำประกันได้อีกด้วย
ขอให้หมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผนและมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย

ผู้ทำแผนยื่นคำชี้แจงว่า ผู้ทำแผนได้ดำเนินการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามบทบัญญัติ และหลักการ ของกฎหมาย โดยนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ อย่างสูงสุด ซึ่งหากมีการดำเนินการตามแผนสำเร็จแล้วจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่ น้อย กว่ากรณีศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ในส่วนของเจ้าหนี้ไม่มีประกัน ผู้ทำแผนได้จัด กลุ่มเจ้าหนี้ไม่มีประกันออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เจ้าหนี้ไม่มีประกันประเภทสถาบันการเงิน กับ เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ได้มีการหารือกับเจ้าหนี้ส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะให้มีการ แปลงหนี้เป็นหุ้น เนื่องจากทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีศาลมีคำพิพากษาให้ ลูกหนี้ล้มละลาย การที่ลูกหนี้เสนอชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันโดยการแปลงหนี้ทั้งหมดเป็น หุ้นสามัญของลูกหนี้ ซึ่งมีทุนจดทะเบียน 50,000,000 บาท โดยเป็นหุ้นสามัญ 5,000,000 บาท มูลค่าหุ้นละ 10 บาท นั้น ผู้ทำแผนมีหลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนและมูลค่าหุ้น คือ เจ้าหนี้ส่วนใหญ่ตกลงที่จะให้ผู้ถือหุ้นเดิมในบริษัทลูกหนี้คงสัดส่วนการ เป็นผู้ถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 จำนวนหุ้นทั้งหมดที่จะมีหลังการแปลงหนี้เป็นหุ้น ไม่เกิน 6,666,666 หุ้น จำนวนหุ้นที่จะทำการ เพิ่มทุน ไม่เกิน 1,666,666 หุ้น ฉะนั้น จากภาระหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ไม่มีประกัน (ทั้งกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3) ซึ่งมีการหนี้รวม 57,816,317.63 บาท จะแปลงเป็นหุ้นสามัญได้ในราคาประมาณ หุ้นละ 35-40 บาท การลงมติยอมรับแผนที่ได้มีการแก้ไขแล้วในการประชุมเจ้าหนี้เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2543 หากคิดเฉพาะกลุ่มเจ้าหนี้ไม่มีประกัน (กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3) มีจำนวนทั้งสิ้น 41,456,209.61 บาท คิดเป็นร้อยละ 71.70 จึงมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 แห่งจำนวนหนี้ ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมออกเสียงลงคะแนน จึงเป็นกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับ แผนที่มีการแก้ไขแล้วตามกฎหมาย

เจ้า พนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำชี้แจงว่า แผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้แบ่งเจ้าหนี้ออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เจ้าหนี้มีประกันซึ่งจะได้รับชำระหนี้คืนร้อยละ 75.20 ของหนี้เงินต้นและ ดอกเบี้ยโดยแบ่งชำระหนี้เป็นสองส่วนคือ โอนหุ้นของบริษัทสินบัวหลวงจำกัด (มหาชน) ทรัพย์จำนำชำระหนี้และชำระเป็นเงินสดอีกส่วนหนึ่ง กลุ่มที่ 2 เจ้าหนี้ไม่มีประกันประเภท สถาบันการเงิน และกลุ่มที่ 3 เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ได้รับชำระหนี้เต็ม จำนวนโดยได้รับชำระหนี้ด้วยการแปลงหนี้ทั้งหมดเป็นหุ้น สามัญของลูกหนี้การพิจารณาว่า ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนเป็นธรรมและเท่า เทียมกันระหว่างเจ้าหนี้หรือไม่ ตามมาตรา 90/42 ตริ จะต้องพิจารณาในระหว่างกลุ่มเดียวกันเท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อเสนอในการชำระ หนี้ให้แก่เจ้าหนี้ผู้คัดค้านแล้วเห็นว่า การชำระหนี้ให้เจ้าหนี้รายนี้มีความเท่าเทียมกับการชำระ

หนี้ให้เจ้าหนี้ราย อื่นที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ทั้งแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวได้แสดงข้อมูลว่า หากลูกหนี้ล้มละลายแล้วไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ ไม่มีประกัน นอกจากนี้ การที่ในแผนฟื้นฟูกิจการกำหนดการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้มีประกัน เท่าใดนั้น เป็นกรณีที่จะอาจกำหนดไว้ในแผนสำหรับที่จะปฏิบัติต่อเจ้าหนี้มีประกัน ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ต่างกลุ่มได้ตาม บทบัญญัติในมาตราดังกล่าวข้างต้น ส่วนที่เจ้าหนี้ผู้คัดค้านอ้างว่าแผนดำเนินธุรกิจของลูกหนี้มีที่มาของราย ได้ค่อนข้างเลือนลอย ทำให้เจ้าหนี้ผู้คัดค้านไม่แน่ใจว่าหากมีการชำระหนี้โดยการแปลงหนี้เป็นทุน แล้ว เจ้าหนี้จะได้รับผลประโยชน์จากการประกอบการของลูกหนี้หรือไม่ นั้น กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องในอนาคตที่ไม่อาจคาดหมายได้ว่าจะเป็นไปได้แน่นอน นอน ขึ้นอยู่กับความสามารถของลูกหนี้และปัจจัยภายนอกด้วยซึ่งเป็นเรื่องที่เจ้า หนี้จะต้องพิจารณา แต่อย่างไรก็ตามในที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน มีเจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนรวม 8 ราย เป็นจำนวนหนี้ทั้งสิ้น 129,779,200.05 บาท ซึ่งได้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด เจ้าหนี้มีมติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการจำนวน 7 ราย เป็นจำนวนหนี้ 113,419,092.03 บาท คิดเป็นร้อยละ 87.39 ของจำนวนหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนจึงเป็นกรณีที่เจ้าหนี้ส่วนใหญ่ได้ พิจารณาถึงความ เป็นไปได้ของแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แล้ว ที่เจ้าหนี้ผู้คัดค้านอ้างว่าลูกหนี้ประกอบธุรกิจการ ให้คำปรึกษาหากธุรกิจ ของลูกหนี้ประสบภาวะขาดทุนจนเกินทุนจดทะเบียนแล้วกิจการของ ลูกหนี้ทั่วไปก็ มีแต่ขาดทุนอย่างเดียวและไม่มีทางจะกลับฟื้นตัว ได้จึงไม่มีเหตุผลอันควรให้ ฟื้นฟูกิจการและไม่มีช่องทางฟื้นฟูกิจการ ข้ออ้างดังกล่าวเป็นการคัดค้านการขอฟื้นฟูกิจการของ ลูกหนี้

ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน

เจ้าหนี้อุทธรณ์ โดยได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลาย กลาง

ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่าในการพิจารณาให้ ความเห็นชอบแผนฟื้นฟู กิจการของศาลนั้น ศาลมีอำนาจพิจารณาถึงเนื้อหาของแผนหรือไม่ เห็นว่าการที่กฎหมายล้มละลายในส่วนที่ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ กำหนดให้แผน ฟื้นฟูกิจการซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติพิเศษยอมรับมาแล้ว ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/46 จะต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลอีกชั้นหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติ

ล้มละลาย พ.ศ. 2483 ส่วนที่ 8 ว่าด้วย การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ โดยใน มาตรา 90/58 บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าแผนมีรายการ ครบถ้วนตามมาตรา 90/42 ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตรี และในกรณีที่มติ ยอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา 90/46(2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไป ตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า ด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้นั้นจะให้ ความยินยอม และเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่า กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทกำหนดหลักเกณฑ์ใน การพิจารณาใช้ดุลพินิจในการให้ ความเห็นชอบด้วยแผน ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลเข้ามามีบทบาท ในทางเศรษฐกิจ ใช้อำนาจทางตุลาการเพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทุก ฝ่าย ในการที่จะใช้ดุลพินิจดังกล่าว ศาลจึงมีอำนาจที่จะตรวจสอบในเนื้อหาของแผนฟื้นฟูกิจการแล้ว นำมาพิจารณาว่า จะให้ความเห็นชอบด้วยแผนหรือไม่

ประการที่สอง ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนมีความเท่าเทียมและเป็นธรรมหรือไม่ เจ้าหนี้ อุทธรณ์ว่า แผนฟื้นฟูกิจการไม่มีความเป็นธรรมในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้โดยมีการ โอนหุ้นที่ เป็นหลักประกันชำระหนี้ให้แก่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)ซึ่งเป็นเจ้าหนี้มีประกันและ ชำระหนี้เป็นเงินสดเพิ่มอีกจำนวน 2,179,510.55 บาท ในขณะที่เจ้าหนี้ไม่มีประกันจะได้รับการ ชำระหนี้โดยการแปลงหนี้เป็นหุ้น เมื่อลูกหนี้มีผลขาดทุนสะสมเป็นจำนวนมาก การแปลงหนี้ เป็นหุ้นดังกล่าวเท่ากับเป็นการนำผลการขาดทุนสะสมมาแปลงเป็นหุ้นนำ มาชำระหนี้จึงไม่เป็น ธรรมแก่เจ้าหนี้ไม่มีประกัน เพราะจะไม่มีโอกาสได้รับชำระหนี้ดังกล่าวเลย เห็นว่าการพิจารณา ว่าข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้หรือไม่ พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/42 ตรีบัญญัติว่า "สิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่า เทียม กัน..." เช่นนี้การที่จะพิจารณาว่าเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้อย่างเท่าเทียมกันตามบท บัญญัติ มาตรานี้หรือไม่จึงต้องพิจารณาเฉพาะบรรดาเจ้าหนี้ทั้งหลายที่ถูกจัด ไว้ในกลุ่มเดียวกัน ตาม แผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้จัดกลุ่มเจ้าหนี้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เจ้าหนี้มีประกัน กลุ่มที่ 2 เจ้าหนี้ไม่มีประกันประเภทสถาบันการเงินและกลุ่มที่ 3 เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่มีใช้สถาบันการเงิน เมื่อเจ้าหนี้ได้รู้ถึงการจัดกลุ่มดังกล่าวแล้ว มิได้ร้องขอให้จัดกลุ่มเสียใหม่ภายในเจ็ดวันนับแต่ วันที่ได้รู้ถึงการจัด กลุ่ม การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการจึงเป็นอันถึงที่สุดตามมาตรา 90/42 ทวิ วรรคสอง การที่แผนฟื้นฟูกิจการระบุว่า ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้กลุ่ม ที่ 1 และเป็นเจ้าหนี้มีประกันเพียงรายเดียวได้รับการเสนอชำระหนี้ด้วยการ โอนหุ้น บริษัทสิน

บัวหลวง จำกัด (มหาชน) จำนวน 10,000,000 หุ้นที่จำหน่ายไว้เป็นหลักประกันในราคาหุ้นละ 5 บาท เพื่อชำระหนี้ กับได้รับชำระเป็นเงินสดอีกจำนวน 2,179,510.55 บาท ส่วนเจ้าหนี้ผู้คัดค้าน เป็นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 เจ้าหนี้ไม่มีประกันประเภทสถาบันการเงินซึ่งมีธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) รวมอยู่ด้วยได้รับการแปลงหนี้เป็นทุน โดยการแปลงหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยเป็นหุ้นสามัญของลูกหนี้ในราคาหุ้นละ 40 บาท จะเห็นว่า แม้ในแผนฟื้นฟูกิจการจะเสนอชำระหนี้แก่ เจ้าหนี้กลุ่มที่ 1 ต่างกับเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 ก็เป็นกรณีที่ผู้ทำแผนสามารถกำหนดได้เพราะเป็นเจ้าหนี้ ต่างกลุ่มกัน เมื่อแผนฟื้นฟูกิจการได้กำหนดให้สิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันได้รับการ ปฏิบัติเท่าเทียมกันแล้ว จึงถือว่าแผนฟื้นฟูกิจการได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการชำระหนี้เป็นไป ตามมาตรา 90/58(2) ประกอบด้วยมาตรา 90/42 ตรี แล้ว อุทธรณ์ของเจ้าหนี้ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ประการ ที่สาม การที่แผนฟื้นฟูกิจการเสนอชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ไม่มีประกันโดยการแปลงหนี้ เป็นทุน เป็นการกระทำโดยสุจริตหรือไม่ และการที่แผนฟื้นฟูกิจการกำหนดว่าเมื่อเจ้าหนี้ไม่มี ประกันได้รับชำระหนี้ โดยการแปลงหนี้เป็นทุนแล้วให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ เป็น การขัดต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/60 วรรคสอง หรือไม่ เจ้าหนี้อุทธรณ์ ว่าการที่ลูกหนี้มีหนี้สินส่วนตัวเป็นจำนวนมาก โดยลูกหนี้มีทุนจดทะเบียน 50,000,000 บาท แต่มีการขาดทุนสะสมถึง 177,133,959.62 บาท การที่แผนกำหนดให้มีการแปลงหนี้โดยการนำ หุ้นสามัญตามที่จดทะเบียนไว้ในราคา หุ้นละ 10 บาท มาตีใช้หนี้ในราคาหุ้นละ 40 บาท หุ้นของ ลูกหนี้ไม่มีมูลค่าถึงราคาที่กำหนดไว้ จึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต และที่แผนฟื้นฟูกิจการ กำหนดว่าเมื่อแปลงหนี้เป็นทุนแล้ว ให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ ทั้งปวง จึงทำให้ เจ้าหนี้ไม่มีประกันทั้งหลายเสียสิทธิในการที่จะบังคับเอาแก่ผู้ค้า ประกัน แผนฟื้นฟูกิจการ ดังกล่าวอาศัยช่องว่างของกฎหมายฟื้นฟูกิจการในการที่จะเอื้อ ประโยชน์ให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้น ความผิดไป ทำให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันนอกจากไม่ได้รับชำระหนี้ ยังต้องสูญเสียหลักประกันที่ ควรจะได้รับจากผู้ค้าประกันอีกด้วย เห็นว่า เกี่ยวกับการแปลงหนี้เป็นทุนนั้น พระราชบัญญัติ ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/42 วรรคท้าย บัญญัติว่า "มิให้นำ... มาตรา 1119...แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์..มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้" โดยมาตรา 1119 วรรคสอง บัญญัติ ว่า "ในการใช้เงินเป็นค่าหุ้นนั้นผู้ถือหุ้นจะหักหนี้กับบริษัทหาได้ไม่" ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวห้าม หักหนี้กับค่าหุ้นของบริษัทจึงไม่สามารถแปลงหนี้ เป็นทุนได้ ดังนั้น เมื่อในการจัดทำแผนฟื้นฟู กิจการมีบทบัญญัติยกเว้น บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนนี้ ผู้ทำแผน จึงสามารถทำแผนเพิ่มทุน โดยการแปลงหนี้มาเป็นทุน ซึ่งทำให้ทุนจดทะเบียนของลูกหนี้เพิ่ม

มากขึ้นโดยเจ้าหนี้ที่แปลงหนี้เป็นทุน จะเป็นผู้ถือหุ้นที่เพิ่มขึ้นในสัดส่วนหนี้ของคนสถานะของ เจ้าหนี้ย่อม เปลี่ยนจากเจ้าหนี้มาเป็นผู้ร่วมลงทุนกับผู้ถือหุ้นเดิม การที่ผู้ทำแผนจัดทำแผน กำหนดวิธีการชำระหนี้โดยการแปลงหนี้เป็นทุน จึงเป็นวิธีการที่สามารถกระทำได้ และการ กระทำดังกล่าวยังไม่ปรากฏพฤติการณ์เกี่ยวกับการชำระหนี้ที่ถือว่าไม่ สุจริตแต่อย่างใด

ส่วนที่แผนฟื้นฟูกิจการ เรื่อง ความรับผิดชอบของผู้ค้าประกันกำหนดว่า เมื่อผู้บริหารแผนปฏิบัติตาม ขั้นตอนต่าง ๆ ในการฟื้นฟูกิจการครบถ้วน กล่าวคือ โอนหลักทรัพย์ที่เป็นหลักประกันชำระหนี้ ให้เจ้าหนี้มีประกันภายใน 14 วัน นับจากวันที่แผนได้รับความเห็นชอบและทำการเพิ่มทุนจดทะเบียนของบริษัท โดยการออกหุ้นสามัญมีมูลค่าที่ตราไว้ (Par Value) หุ้น ละ 10 บาท เพื่อให้ เจ้าหนี้ไม่มีประกันแปลงหนี้ทั้งหมดเป็นทุนในราคาหุ้นละ 40 บาท ตามสัดส่วนชำระหนี้ต้นเงิน และดอกเบี้ยค้างชำระของเจ้าหนี้ไม่มีประกันแต่ละ รายภายใน 10 วัน นับแต่วันที่แผนได้รับความเห็นชอบ ให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นความรับผิดชอบในหนี้ทั้งปวง นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติ ล้มละลาย พ.ศ. 2483มาตรา 90/60 วรรคสอง บัญญัติว่า "คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มี ผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่ง เป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้หรือ ผู้ค้าประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้า ประกันของลูกหนี้ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่ง เห็นชอบด้วยแผน..." เช่นนี้ ผลของคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนนั้นมีผลเฉพาะตัวลูกหนี้ในคดีฟื้นฟู กิจการเท่านั้นที่จะหลุดพ้นจากหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว มาผูกพัน ตามหนี้ที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการ ส่วนบุคคลอื่นซึ่งต้องร่วมรับผิดชอบกับลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบ อีกเช่นไร ต้องเป็นไปตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งว่าด้วยความรับผิดชอบของบุคคลในทางแพ่ง คดีนี้ ปรากฏตามแผนฟื้นฟูกิจการว่า ตามงบดุล ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2543 ลูกหนี้มีหนี้สิน 129,550,571.44 บาท ขณะที่ มีสินทรัพย์ 2,416,611.82 บาท ลูกหนี้จึงมีหนี้สินล้นพ้นตัว และ ปรากฏจากคำแถลงของผู้ทำแผนว่าในการดำเนินการเพื่อแปลงหนี้เป็นทุน เจ้าหนี้ส่วนใหญ่ตกลง ให้ผู้ถือหุ้นเดิมในบริษัทลูกหนี้คงสัดส่วนการถือหุ้นไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 จำนวนหุ้นที่จะ เพิ่มทุนไม่เกิน 1,666,666 หุ้น จากภาระหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ไม่มีประกันจำนวน 57,816,317.63 บาท จะแปลงเป็นหุ้นสามัญได้ในราคาหุ้นละ 35-40 บาท เช่นนี้กรณีเห็นเป็นที่ประจักษ์ว่าราคา ตลาดที่แท้จริงของหุ้นของลูกหนี้จาก การเพิ่มทุน มีราคาต่ำกว่าราคาที่ตีไว้เพื่อการแปลงหนี้ เป็นทุนตามอัตราส่วนหนี้ของเจ้า หนี้ที่ค้าง จำนวนหนี้ที่เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้อันจะมีผลให้หนี้ ระงับยอมมีจำนวนเท่า กับราคาตลาดที่แท้จริงของหุ้นอันเจ้าหนี้ได้รับโอน ไว้ตามแผนฟื้นฟู กิจการ จากเหตุดังกล่าวย่อมมีผลเท่ากับมีการชำระหนี้บางส่วนด้วยหุ้นแล้วให้เจ้า หนี้ไม่คิดใจ

เรียกเรื่องนี้ส่วนที่เหลือจากลูกหนี้คนอื่นในส่วนตัว ลูกหนี้อย่อมได้รับการปลดเปลื้องความรับผิดชอบในหนี้ส่วนที่ขาดโดยผลของกฎหมาย ฟันฟูกิจการแต่ในส่วนผู้ค้ำประกันจะหลุดพ้นความรับผิดชอบก็เมื่อหนี้นั้นได้ ระงับสิ้นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 698 การที่เจ้าหนี้ได้รับโอนหุ้นเพื่อชำระหนี้มาจำนวนหนึ่ง ซึ่งเมื่อตีราคาตลาดที่แท้จริงแล้วชำระหนี้ที่ลูกหนี้อาจเจ้าหนี้ได้เพียง บางส่วน หนี้ส่วนของผู้ค้ำประกันก็ย่อมระงับเพียงบางส่วนเท่านั้น การที่แผนฟื้นฟูกิจการกำหนดให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นความรับผิดชอบไปเสียทีเดียว ย่อมเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/60 วรรคสอง อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ข้อกำหนดดังกล่าวจึงตกเป็น โฆษะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 แต่อย่างไรก็ตามแม้ข้อกำหนดดังกล่าว ไม่มีผลบังคับ แต่เมื่อรายการดังกล่าวมิใช่รายการสำคัญและพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ก็ได้บัญญัติเรื่องนี้ไว้แล้วตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/60 วรรคสองการที่ข้อกำหนดดังกล่าวตกไปจึงไม่กระทบถึงความสมบูรณ์ของแผน กรณีเช่นนี้ย่อมถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/42 ประกอบ มาตรา 90/58 วรรคสอง

ประการ ที่สี่ เมื่อดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณี ที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือไม่ เจ้าหนี้อุทธรณ์ว่า กรณีนี้หากมีการดำเนินการตามแผนสำเร็จแล้ว ก็เพียงแต่ให้เจ้าหนี้เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทลูกหนี้เท่านั้น ซึ่งลูกหนี้อาจมีทรัพย์สินเพียงเล็กน้อยไม่ทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้มากกว่า ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายทั้งต้องเสียสิทธิในการบังคับแก่ผู้ค้ำประกันอีกด้วย แต่หากศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายแล้ว หากมีการรวบรวมทรัพย์สินตามความเป็นจริงออกขายทอดตลาดจะมีมูลค่ามากกว่าที่ลูกหนี้แสดงไว้ในงบดุลและหากเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ในคดีล้มละลายไม่ครบถ้วน เจ้าหนี้อาจสามารถไล่เบี้ยจากผู้ค้ำประกันได้จนครบถ้วน เห็นว่า ในรายการสรุปและวิเคราะห์แผนฟื้นฟูกิจการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ระบุ ว่า ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย เจ้าหนี้ไม่มีประกันจะไม่ได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้เลย ในขณะที่ในการฟื้นฟูกิจการนั้นเจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้โดยการแปลงหนี้เป็น หุ้นทำให้เจ้าหนี้เข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทลูกหนี้ ถือว่าเจ้าหนี้ได้รับหุ้นอันเป็นสังหาริมทรัพย์อันสามารถหาราคาที่แท้จริง ได้ และเมื่อมีการฟื้นฟูกิจการทำให้กิจการของลูกหนี้ดำเนินการต่อไป เจ้าหนี้จึงน่าจะมีโอกาสได้รับเงินปันผลจากการเป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าวด้วย ส่วนหนี้ในส่วนที่ขาดภายหลังจากการหักด้วยราคาหุ้นที่แท้จริงแล้วเจ้าหนี้อาจยังมีสิทธิเรียกจากผู้ค้ำประกันได้ตามสิทธิที่มีอยู่ เช่นนี้ จึงเห็นได้ว่า เมื่อการดำเนินการ

ตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่า กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้
ล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58(3) แล้ว

ประการ สุดท้าย ที่เจ้าหนี้อุทธรณ์ว่า ธุรกิจของลูกหนี้เป็นธุรกิจด้านการให้คำปรึกษาหากธุรกิจ
ของลูกหนี้เองยัง ประสบภาวะขาดทุนจนเกินทุนจดทะเบียนแล้ว กิจการลูกหนี้โดยทั่วไปก็มีแต่
การขาดทุนอย่างเดียว ไม่มีทางจะกลับของฟื้นคืนตัวได้ จึงไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่มี
ช่องทางให้ฟื้นฟูกิจการ เห็นว่า ในการขอฟื้นฟูกิจการนั้นกฎหมายได้กำหนดลำดับขั้นตอนการ
ดำเนินกระบวนการพิจารณา ในแต่ละช่วงไว้อย่างชัดเจน ปัญหาตามอุทธรณ์ของเจ้าหนี้ในข้อนี้เป็น
ปัญหาในชั้นพิจารณาคำร้องขอฟื้นฟู กิจการตามมาตรา 90/10 อันเป็นกระบวนการพิจารณาก่อนศาล
มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแต่เมื่อคดีนี้ศาลมีคำ สั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และคำสั่งดังกล่าวถึง
ที่สุดแล้ว จนกระทั่งมีการทำแผนและแผนนั้น ได้รับการยอมรับจากที่ประชุมเจ้าหนี้ ถึงชั้น
พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการของศาล กรณีจึงเป็นการล่วงเลยขั้นตอนที่จะยกเหตุ
ดังกล่าวขึ้นคัดค้านแล้ว ศาลฎีกาจึงไม่วินิจฉัยให้

เมื่อปรากฏว่าที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ และแผนมีรายการครบถ้วน
ตามที่กฎหมายกำหนด ก็มีการแบ่งชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ทั้งเมื่อ
การดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีศาลมีคำพิพากษา
ให้ลูกหนี้ล้มละลาย ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย
อุทธรณ์ของเจ้าหนี้ฟังไม่ขึ้น

อนึ่ง ศาลล้มละลายกลางยังมีได้มีคำสั่งในเรื่องค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นพิจารณาให้ความ
เห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ กรณีเป็นการไม่ชอบด้วยข้อกำหนดคดีล้มละลายพ.ศ. 2542 ข้อ 24
ศาลฎีกาเห็นสมควรสั่งให้ถูกต้อง"

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นพิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยแผน ในทั้งสองชั้นศาลให้เป็น
พับ

(ฟิรพล จันทรสว่าง - ประมาณ ตียะไพบูลย์สิน - วัฒนชัย โชติชูตระกูล)